

РЕШЕНИЕ

№ 3041

гр. София, 07.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 24 състав, в публично заседание на 20.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **3979** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на М. И. К. от гр. С. срещу заповед № ДК-02-СО-40/11.05.2009 г. на началник С. „Строителен контрол” при Столична РДНСК.

В жалбата са развити доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че за процесната ограда има становище на главния архитект на Р. „В”, както и собствениците на съседния имот не са възразили срещу строежа през 1996 г. В изразено становище по жалбата в открито съдебно заседание и писмено становище по делото, чрез процесуалния си представител, жалбоподателят излага допълни съображения за незаконосъобразност на административния акт. Моли съда да постанови съдебно решение, с което да отмени обжалваната заповед, както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски, съгласно приложен списък на разноските.

Ответникът – С. С. – РДНСК - Ю. Р. – редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – З. Д. ДАНДУЛОВА – редовно призована, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и счита същата за

неоснователна по подробни съображения, изложени в писмени бележки. В съдебно заседание претендира присъждане на деловодните разноси.

Заинтересованата страна – Л. Д. Д. – редовно призован, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № ДК-02-СО-40/11.05.2009 г. началник С. „СК” при Столична РДНСК е наредил да бъде премахнат, на основание чл. 225, ал. 1 във вр. с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, незаконен строеж „Ограда с дължина 25 м.”, находящ се в УПИ № IX-354, К. 6, м. „Б.”, по плана на гр. С.. В мотивите на заповедта е посочено, че в имот - УПИ № IX-354, собственост на М. и Антоанета К., е установен строеж изграден от М. К. без строителни книжа и в несъответствие с предвижданията на ЧКЗРП, одобрен със заповед № РД-09-280/03.09.1992 г. на главен архитект на Р. „В”, който представлява ограда от метални колове на бетонов цокъл, с височина от 0,30 до 0,70 м. и мрежа с обща дължина 25 м., навлизаща с 1,52 м. навътре в съседния УПИ VIII-355. Административният орган, въз основа на отразеното в съставените констативни актове № № С6-107-2/17.02.2009 г. и С6-107-4/17.02.2009 г. е приел, че в процесния случай безспорно е налице незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, подлежащ на премахване. Със заповед № РД-13-182/29.05.2007 г. началникът на ДНСК е предоставил на началниците на РДНСК правомощията по издаване на заповеди за премахване на незаконни строежи, а със заповед № РД-13-028/19.01.2009 г. началникът на ДНСК е определил началник С. „СК” в Столична РДНСК да замества, за периода от 19.01.2009 г. до „завръщане на титуляра”, да замества началника на Столична РДНСК.

Съгласно приети като доказателства по делото констативни актове № № С6-107-2/17.02.2009 г. и С6-107-4/17.02.2009 г. на Столична Р. които са посочени от ответника като фактическо основание за издаване на заповедта, при извършена проверка от служители на РДНСК е констатирано, че процесният строеж е изпълнен в нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, съответно чл. 55 от ЗТСУ /отм./ и чл. 224, ал. 1 от ППЗТСУ /отм./, като същият е изграден без разрешение за строеж и одобрени проекти. Констатирано е също така, че строежът не съответства на ЧКЗРП, одобрен със заповед № РД-09-280/03.09.1992 г., и навлиза в съседен имот, видно от контролно заснемане от април 2002 г. на „Геокад”, което е неразделна част от констативния акт и прието по делото като доказателство. Цитираните констативни актове са връчени по реда на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУТ чрез залепване на съобщение № С6-107/24.02.2009 г. на строежа, като срещу тях от жалбоподателя е депозирано възражение вх. № С6-107-01-124/09.03.2009 г., в което се твърди, че делата, които М. К. води не са приключили и следва Столична РДНСК да

отмени констативните актове. Видно от приетия по делото като доказателство констативен протокол № 305/28.07.2003 г., на който се е позовал и ответника в оспорената заповед, при трасировката на имот № VIII-355 е установено на място, че изградената ограда от запад навлиза в парцела в северозападния ъгъл с 1,52 м., съгласно измерените и нанесени данни в трасировачната скица. Като част от административната преписка по делото е представена и заповед № РД-09-280/03.09.1992 г. на ТОА-В и проект за частична квартално-застроителна разработка на основание чл. 97, ал. 3 от ППЗТСУ.

За доказване на законността на процесния строеж от страна на жалбоподателя са представени по делото: становище от 09.05.2005 г. на главния архитект на Р. „В”, в което е посочено, че за описаните строежи, между които е и плътна ограда с две части по 5 м. между УПИ VIII-355 и УПИ № IX-354, ще се приложи § 184 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, след представяне от извършителя на необходимите строителни книжа; разрешителен билет № 118/15.05.1962 г. за ограда в К. 6, УПИ № IX-354, висока до 1,40 м., бетонови колове и телена мрежа – боядисана; приходна квитанция за линия за ограда № 049571; протокол № 3 за дадена строителна линия и определено ниво от 31.05.1962 г. във връзка с разрешителен билет № 118/1962 г.; удостоверение № 258/04.05.2005 г. за въвеждане в експлоатация на строеж: „Жилищна сграда, гараж и ограда” с възложител жалбоподателя и акт № 73/21.10.2005 г. за узаконяване на строеж: „Частична плътна ограда и подземни складови помещения в УПИ № IX-354”. По делото също така са представени от процесуалния представител на жалбоподателя и приети като доказателства заповед № РД-09-195/16.11.1988 г. на председател на ОНС-В, скица № СТ.11.00-511/1988 г. и извадки от к. л. № № 588 и 589. Жалбоподателят се легитимира като собственик на недвижимия имот, в който е изграден процесния строеж с нотариален акт за замяна № 75, том XXII, дело № 3830/1982 г. и нотариални актове за покупко-продажба на недвижим имот № 174, том LLLXIV, дело № 3347910/1993 г. и № 185, том XXIX, дело № 5745/1995 г.

Като доказателства по делото от заинтересованите страни са представени и приети комбинирана скица за УПИ VIII-355, К. 6 по действащия регулационен и кадастрален план; комбинирана скица за пълна или частична идентичност за УПИ VIII-355, К. 6; заповед № ДК-10-113/14.09.2009 г. на Столична Р. с която се отменя акт за узаконяване № 73/2005 г. в частта „Частична плътна ограда”, находящо се в УПИ № IX-354, К. 6; скица с координати на графичните точки за УПИ VIII-355, К. 6 и скица № 9830/1970 г.

С оглед пълното изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. При направения оглед вещото лице е установило, че оградата между УПИ № IX-354 и УПИ VIII-355 се състои от три части: плътна ограда от тухли с дължина 7,50 м., прозрачна ограда от бетонови колове и мрежа без цокъл с дължина 18 м. и процесната част – прозрачна ограда от метални колове и мрежа върху бетонов цокъл /който изпълнява и ролята на подпорна стена/ с височина 30-70 см., от чупката до северната граница на

имотите с дължина 22 м., която, на база вида на използваните материали, е построена между 1985-1990 г. Съгласно заключението двата имота са били регулирани с първа регулация със заповед № 1224/16.03.1959 г., отразено на скица № 9830/1970 г., като с ЧИЗРП, одобрен със заповед № РД-09-195/16.11.1988 г. не е променяна регулацията между тези имоти. При така установеното вещото лице е дало заключение, че процесната ограда, която не е на регулационната линия и е изместена в УПИ VIII-355, представлява нарушение на регулацията /на самия градоустройствен план/, като направеното изместване на оградата от регулационната линия не е било допустимо нито по ЗТСУ /отм./, нито по ЗУТ. В заключението е посочено също така, че при проверка в дирекция „С кадастър” се установява, че оградата между двата имота е нанесена в периода до 1990 г. в кадастралния план, който се поддържа след 1977 г. и по местоположение отговаря на регулацията и е права линия, без чупка, както и при попълване на кадастъра през 1990 г. не е поправяна. Съгласно заключението на вещото лице акта за узаконяване № 73/21.10.2005 г., приложен по делото, не се отнася за процесната ограда. Вещото лице е констатирало, че като строителни книжа за оградата между УПИ VIII-355 и УПИ № IX-354 съществува протокол № 3/31.05.1962 г. за определяне на строителна линия, съгласно който дадената линия за ограда между двата имота е с дължина 48,85 м., в права линия, без чупка, като дължината на имот IX по северната граница е посочен 27,80 м., но няма данни дали оградата е изпълнена по този протокол, тъй като полето „проверка” не е попълнено. В съдебно заседание вещото лице е допълнило, че в кадастъра оградата е нанесена като права линия, а при оглед на място същата е с чупка и изглежда по различен начин.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Съдът приема жалбата подадена в срок с оглед на обстоятелството, че по делото е представена обратна разписка за съобщаване на процесната заповед, от която е видно, че същата е редовно връчена лично на жалбоподателя на 26.05.2009 г.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – началник С. „СК” при Столична РДНСК в съответствие с делегираните му правомощия със заповед № РД-13-028/19.01.2009 г. на началника на ДНСК във връзка със заповед № РД-13-182/29.05.2007 г. на началника на ДНСК, както и в предписаната от закона форма – мотивирана, писмена заповед. При постановяването на оспорения административен акт не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл. 225, ал. 3 от ЗУТ, които да мотивират неговата отмяна. Видно от приложените по делото констативни актове № № С6-107-2/17.02.2009 г. и С6-107-4/17.02.2009 г., в съответствие с изискването на чл. 225, ал. 3 от ЗУТ, е

извършена нарочна проверка от компетентни длъжностни лица в резултат, на която са издадени и актовете, които са съобщени на жалбоподателя и срещу които същият е направил възражение вх. № С6-107-01-124/09.03.2009 г. Самите констативни актове изрично са посочени в обжалваната заповед, с което констатациите по тях са приобщени като фактически мотиви на заповедта и с оглед на това е неоснователно възражението на жалбоподателя, че процесната заповед не съдържа фактически основания за издаването ѝ.

Настоящият решаващ състав намира за неоснователни и твърденията на жалбоподателя, че процесната заповед е постановена в несъответствие с материално-правните разпоредби. В конкретния случай е безспорно, а и това обстоятелство не се оспорва и от жалбоподателя, че процесната ограда представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ПЗР на ЗУТ. Установява се от приетата по делото съдебно-техническа експертиза, която макар и оспорена от жалбоподателя, съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, без да е налице пристрастност на вещото лице към заинтересованите страни, че процесната ограда е изградена в периода 1985-1990 г. и същата навлиза в УПИ VIII-355, К. 6 и не е на регулационната линия. Съгласно действащата към периода на извършване на строежа разпоредба на чл. 55 от ЗТСУ /отм./ строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон и разпоредбите по неговото приложение, т. е. законосъобразното изграждане на оградата е било обусловено от издаване на разрешение за строеж, каквото е изискуемо и от разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от сега действащия ЗУТ. Действително в настоящото производство за процесния строеж са представени позволителен билет № 118/15.05.1962 г. и протокол № 3 за дадена строителна линия и определено ниво от 31.05.1962 г., но видно от същите е било разрешено в УПИ № IX-354 да се изгради ограда, висока до 1,40 м., от бетонови колове и телена мрежа, която представлява права линия, без чупка. Както е установено по делото от приетите доказателства, включително и съдебно-техническата експертиза, процесната ограда е изградена от метални колове на бетонов цокъл и навлиза навътре с 1,52 м. в съседно УПИ VIII-355, не е права линия и е налице чупка. Следва да се има предвид също така, че в протокол № 3/1962 г., както е констатирало и вещото лице, липсва попълване на полето „проверка” и съответната констатация на проверяващите органи, че ограда е изпълнена именно в съответствие с дадената строителна линия и позволителен билет № 118/1962 г. От приетите по делото доказателства безспорно се установява също така, че процесната ограда, която навлиза в съседния имот и не е на регулационната линия, е изградена в нарушение на регулационните планове, съгласно които оградата между двата имота представлява права линия – без чупка. Съгласно заснемането на оградата в кадастралния план, послужил за основа на първия регулационен план, одобрен със заповед № 1262/16.03.1959 г., както и съгласно ЧИЗРП, одобрен със заповед РД-09-195/16.11.1988 г., оградата между двата имота представлява права линия – без чупка, за разлика от съществуващата към настоящия момент процесна ограда, която не е

разположена по права линия с чупка. В заключението на вещото лице е посочено също така, че не е налице изменение на градоустройствените планове, при което да е променяна границата между двата имота и изместването на процесната ограда от регулационната линия не е било допустимо както съобразно разпоредбите на ЗТСУ, действал към момента на изграждането ѝ, така и съгласно изискванията на ЗУТ. Предвид на това настоящият съдебен състав намира, че процесната ограда е изградена в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и представлява незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, който подлежи на премахване.

По отношение на направеното възражение на жалбоподателя в представените по делото писмени бележки, че процесният строеж се ползва със статут на търпим строеж по смисъла на ЗУТ следва да се има предвид, че същите останаха недоказани в настоящото производство, както и не бяха представени доказателства, че процесният строеж е бил деклариран по реда на §184, ал. 1 от ПЗР на ЗУТ. По делото от страна на жалбоподателя е представен единствено акт № 73/21.10.2005 г. за узаконяване на строеж на главен архитект на Р. „В”, за който безспорно се установи, че не касае процесния строеж.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и доколкото в настоящото производство от заинтересованата страна З. Дандулова е направено искане за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати направените по делото от тази заинтересована страна разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – С. град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. К. от гр. С. срещу заповед № ДК-02-СО-40/11.05.2009 г. на началник С. „Строителен контрол” при Столична Р. като неоснователна.

ОСЪЖДА М. И. К., гр. С., У. „Б. П.” № 52, да заплати на З. Д. ДАНДУЛОВА, гр. С., У. „Б. П.” № 52, сумата в размер на 280 /двеста и осемдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: